

Sygn. akt IV CSK 143/17

POSTANOWIENIE

Dnia 11 października 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Mirosław Bączyk

w sprawie z powództwa Gminy Miasta G.

przeciwko M.O, J.O ,

D.C i M.Ł.

o uzgodnienie treści księgi wieczystej z rzeczywistym stanem prawnym,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 11 października 2017 r.,

na skutek skargi kasacyjnej strony powodowej

od wyroku Sądu Okręgowego w G.

z dnia 2 czerwca 2016 r., sygn. akt XVI Ca (...),

1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;

**2. zasądza od strony powodowej na rzecz pozwanych: M.O.,
J.O. i D.C. kwotę 3600 (trzy tysiące sześćset) zł kosztów
postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Strona powodowa - Gmina Miasta G. wniosła skargę kasacyjną od wyroku Sądu Okręgowego z dnia 2 czerwca 2016 r. W wyroku tym zmieniono zaskarżony apelacją pozwanych wyrok Sądu Rejonowego z dnia 12 sierpnia 2015 r. w ten sposób, że oddalono powództwo i rozstrzygnięto o kosztach postępowania apelacyjnego. Sąd Rejonowy uwzględnił żądanie pozwu obejmującego uzgodnienie treści księgi wieczystej z istniejącym stanem prawnym (k. 317 i nast. akt sprawy).

W skardze kasacyjnej Gmina podnosiła naruszenie przepisów prawa materialnego (s. 1-2 skargi). Skarżący wnosił o uchylenie i zmianę zaskarżonego wyroku w sposób podany w skardze (s. 2-3 skargi), ewentualnie - o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu do ponownego rozpoznania.

Motywuując wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, skarżąca stwierdziła, że istnieje potrzeba wykładni wskazanych w skardze przepisów ustawy z dnia 29 kwietnia 1985 r. o gospodarce gruntami i wywłaszczeniu nieruchomości (Dz.U. z 1991 r., nr 30, poz. 127 ze zm.), a ponadto skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (s. 3 skargi).

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Analizując treść uzasadnienia Sądu Okręgowego, treść skargi kasacyjnej, zawartą w niej prawną motywację wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania oraz treść odpowiedzi na skargę kasacyjną, Sąd Najwyższy stwierdził, że w rozpoznawanej sprawie o uzgodnienie treści księgi wieczystej z rzeczywistym stanem prawnym nie występują - wbrew stanowisku strony skarżącej - przesłanki przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, przewidziane w art. 398⁹ § 1 pkt 2 i pkt 4 k.p.c. Sąd Okręgowy odwołał się do stanowiska wyrażonego w wyroku Sądu Najwyższego z dnia 2 kwietnia 2015 r., I CSK 243/14 (niepubl.) i przekonywająco umotywował swoje rozstrzygnięcie. We wspomnianym orzeczeniu Sąd Najwyższy stwierdził, że do „wywłaszczenia” właścicieli wyodrębnionych lokali dochodziło dopiero z chwilą wydania decyzji zmieniającej odpowiednio wielkość udziałów poszczególnych lokali we współwłasności domu oraz we współwłasności lub we współużytkowaniu gruntu (art. 21 ust. 4 ustawy z dnia 29 kwietnia 1985 r. o gospodarce gruntami i wywłaszczaniu nieruchomości; Dz.U. z 1991 r., nr 30, poz. 153 ze zm.). Oznacza to, że materialnoprawne skutki wygaśnięcia współwłasności właścicieli lokalu pojawiły się dopiero z chwilą wydania tej decyzji a nie wcześniejszej decyzji o przebudowie (rozbudowie, nadbudowie domu). Wyrok Sądu Najwyższego z dnia 2 kwietnia 2015 r. został wydany po szczegółowej analizie dotychczasowego orzecznictwa Sądu Najwyższego w tej materii (prawne konsekwencje powstania nowego lokalu w dotychczasowej części wspólnej domu, tj. strychu oraz prawne znaczenie decyzji o przebudowie domu prowadzącej

do powstania takiego lokalu i kolejnej decyzji określającej wielkość udziału współwłaścicieli we współwłasności). Sąd Najwyższy ostatecznie podzielił stanowisko wyrażone wcześniej w wyroku tego Sądu z dnia 25 maja 2012 r., I CSK 447/11 (nie publ.).

W tej sytuacji nie zachodziła potrzeba dokonywana wykładni przedstawionych przepisów i nie było podstaw do twierdzenia, że skarga kasacyjna była oczywista ze względu na naruszenie przez nią przepisów art. 21 ust. 3 i 4 ustawy z dnia 28 kwietnia 1985 r.

Z tych przyczyn Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

O kosztach postępowania rozstrzygnięto stosownie do postanowień art. 98 k.p.c., 108 § 1 k.p.c. i §§ 2, 10 rozporządzenia MS z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (...) (Dz. U. z 2015 r., poz. 1804).

jw